

Telerajzolt papírlapokat szedett elő a táskájából, s közben megállás nélkül magyarázott: mély alapozásról, kovácsoltvas kerítésről, márványokról, köbmétekről, árakról, hitvány mesterekről, emberekről, akik becsaphatják.

– Kiszámoltam: ha szűkösen is, mindketten elférünk anyám mellett – mondta.

Rózsi megrökönyödve felnyögött:

– Még élünk!

– Nem érdekes – vélekedett az ura némi töprengés után.

BAKOS KISS KÁROLY VERSEI

Így

Így
Sírva mosolygón
Vagyok
Egy világvégi bolygón
Akár a meztelen magány
És ruhátlanul van velem
Meghasonlott nemzetem
Ki gyakran foltot tett magán
Ha világít az értelem

Hallom a történelem
Száz zaja közt az életem
S merő talány
Miféle kéjből gyúrt az Úr
Ily valósan valótlantul
S ily valótlantul valósan
Még nem tudom micsoda szóban
Mondható ki a végtelen
Nem tudok mást csak
Istenem
Nem tudok mást de
Vágyam ím
Hiszem
Igaz az álom
Elér a mélyben halálom
S kitéárom
Átérhetetlen szárnyaim

Utcazenész

Hangok magasa épül
Hangok magasa omlik
Csönddé csitul a térúr
Hétrét hatol a csontig
Hétrét szakad az égkék
Szűkül alig a pontig
S tágul
Percek szövete bomlik
Hangok magasa épül
Hangok magasa omlik

Bakos Kiss Károly. (Kocsis Csaba felvétele.)